

17/ET

WP 253

**Suunised määruse (EL) 2016/679 kohaste trahvide kohaldamise ja
määramise kohta**

Vastu võetud 3. oktoobril 2017

Töörühm on asutatud direktiivi 95/46/EÜ artikli 29 alusel. Tegemist on Euroopa sõltumatu nõuandeorganiga andmekaitse ja eraelu puutumatuse küsimustes. Töörühma ülesandeid on kirjeldatud direktiivi 95/46/EÜ artiklis 30 ja direktiivi 2002/58/EÜ artiklis 15.

Sekretariaaditeenused tagab Euroopa Komisjoni õigus- ja tarbijaküsimuste peadirektoraadi direktoraat C (põhiõigused ja liidu kodakondsus), B-1049 Brüssel, Belgia, kabinet nr MO-59 03/075.

Veebisait: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

**TÖÖRÜHM ÜKSIKISIKUTE KAITSEKS SEOSSES
ISIKUANDMETE TÖÖTLEMISEGA,**

mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ,

võttes arvesse nimetatud direktiivi artikleid 29 ja 30,

võttes arvesse oma kodukorda,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVAD SUUNISED:

Sisukord

I.	Sissejuhatus	4
II.	Põhimõtted.....	5
III.	Artikli 83 lõikes 2 täpsustatud hindamiskriteeriumid.....	9
IV.	Kokkuvõte	17

I. Sissejuhatus

EL on viinud lõpule põhjaliku reformi Euroopa andmekaitse reguleerimise valdkonnas. Reform põhineb mitmel sambal (põhielemendil): sidusad eeskirjad, lihtsustatud menetlused, koordineeritud meetmed, kasutajate kaasamine, tõhusam teave ja suuremad täidesaatvad volitused.

Vastutavatele töötajatele ja volitatud töötajatele on pandud suuremad kohustused, et tagada isikuandmete tõhus kaitse. Järelevalveasutustel on volitused tagada, et järgitakse nii isikuandmete kaitse üldmääruse (edaspidi „määrus“) põhimõtteid kui ka asjaomaste isikute õigusi, lähtudes määruse sõnastusest ja mõttest.

Ühtlustatud andmekaitsekorra keskmes on andmekaitsenormide täitmise järjepidev tagamine. Määrusega kehtestatud täitmise tagamise uue korra keskne element on trahvid, mis koos muude artiklis 58 sätestatud meetmetega moodustavad tähtsa osa järelevalveasutuste käsutuses olevatest täitmise tagamise vahenditest.

Käesolev dokument on mõeldud kasutamiseks järelevalveasutustele, et tagada määruse parem kohaldamine ja täitmise tagamine, ning see väljendab nende ühist arusaamist nii määruse artikli 83 sätetest kui ka sätete koosmõjust artiklitega 58 ja 70 ning nende vastavate põhjendustega.

Eelkõige on Euroopa Andmekaitsekoogul (edaspidi „andmekaitsekoogu“) artikli 70 lõike 1 punkti e kohaselt volitused anda määruse järjepideva kohaldamise ergutamiseks välja suuniseid, soovitusi ja parimaid tavaid ning artikli 70 lõike 1 punktis k on esitatud trahvide kindlaksmääramise alaseid suuniseid käsitlev säte.

Kõnealused suunised ei ole täielikud ning neis ei ole selgitatud haldus-, tsiviil- või kriminaalõigussüsteemide erinevusi trahvide üldisel määramisel.

Selleks et järgida trahvide määramisel järjepidevat lähenemisviisi, mis kajastab piisavalt kõiki kõnealustes suunistes sisalduvaid põhimõtteid, on andmekaitsekoogu leppinud kokku, kuidas ühiselt mõista määruse artikli 83 lõikes 2 sätestatud hindamiskriteeriumeid, ning seepärast nõustuvad andmekaitsekoogu ja individuaalsed järelevalveasutused kasutama käesolevaid suuniseid ühtse lähenemisviisina.

II. Põhimõtted

Kui juhtumi asjaolude hindamise põhjal on kindlaks tehtud määruse rikkumine, peab pädev järelevalveasutus tegema kindlaks kõige asjakohasema(d) parandusmeetme(d) rikkumisega tegelemiseks. Artikli 58 lõike 2 punktide b–j¹ sätetes on täpsustatud, milliseid vahendeid võivad järelevalveasutused vastutava töötleja või volitatud töötleja poolse rikkumisega tegelemiseks kasutada. Neid õigusi kasutades peavad järelevalveasutused järgima järgmisi põhimõtteid.

---

1. Määruse rikkumise tagajärjel tuleks määrata „samaväärseid karistusi“.

Samaväärsuse põhimõte on järelevalveasutuste kohustuste ulatuse kindlaksmääramisel kesksel kohal, et tagada järjepidevus nende artikli 58 lõike 2 kohaste parandusvolituste kasutamisel üldiselt ja eeskätt trahvide määramisel².

Selleks et tagada füüsiliste isikute järjekindel ja kõrgetasemeline kaitse ning kõrvaldada takistused isikuandmete liikumiselt liidus, peaks kaitse olema kõikides liikmesriikides samal tasemel (põhjendus 10). Põhjenduses 11 on täpsustatud, et kogu liidus samal tasemel isikuandmete kaitse tagamiseks on muu hulgas vaja samaväärseid „volitusi isikuandmete kaitse eeskirjade järgimise kontrollimisel ja tagamisel[...] ning rikkujatele määratavaid karistusi liikmesriikides“. Vastavalt määruse põhjendusele 13 nähakse samaväärseid karistusi kõikides liikmesriikides ja eri liikmeriikide järelevalveasutuste vahelist tõhusat koostööd ka võimalusena hoida ära „erinevusi, mis takistavad andmete vaba liikumist siseturul“.

Määrusega luuakse suurema järjepidevuse saavutamiseks tugevam alus kui direktiiviga 95/46/EÜ, sest määrus on liikmesriikides vahetult kohaldatav. Kuigi järelevalveasutused tegutsevad oma riigi valitsusest, vastutavatest töötlejatest ja volitatud töötlejatest „täiesti sõltumatult“ (artikkel 52), peavad nad tegema koostööd, et „tagada käesoleva määruse ühetaoline kohaldamine ja täitmise tagamine“ (artikli 57 lõike 1 punkt g).

Määrusega nõutakse karistuste kehtestamisel suuremat järjepidevust kui direktiiviga 95/46/EÜ. Piiriülestel juhtudel saavutatakse järjepidevus peamiselt koostöömehhanismi (ühtse kontaktpunkti mehhanismi) ja teataval määral uue määrusega kehtestatud järjepidevuse mehhanismi kaudu.

Määrusega hõlmatud riigisiseste juhtumite puhul teevad järelevalveasutused suuniste kohaldamisel koostööd vastavalt artikli 57 lõike 1 punktile g ja artiklile 63, et tagada määruse järjepidev kohaldamine ja täitmise tagamine. Kuigi järelevalveasutused on artikli 58 lõikes 2 esitatud parandusmeetmete valimisel sõltumatud, tuleks vältida seda, et järelevalveasutused valivad sarnastel juhtudel erinevaid parandusmeetmeid.

Sama põhimõte kehtib juhul, kui selliste parandusmeetmetena määratakse trahve.

---

2. Sarnaselt kõikidele järelevalveasutuste valitud parandusmeetmetele peaksid trahvid olema „tõhusad, proportsionaalsed ja heidutavad“.

---

¹ Artikli 58 lõike 2 punktis a on sätestatud, et hoiatusi võib esitada juhul, kui „töötlemise toimingud rikuvad tõenäoliselt [...] määruse sätteid“. Teiste sõnadega ei ole määruse rikkumist kõnealuse sättega hõlmatud juhul veel toimunud.

² Isegi kui teatavate ELi riikide õigussüsteemid ei võimalda määruises sätestatud trahve määrata, peab eeskirjade sellisel kohaldamisel nendes liikmesriikides olema samaväärne toime nagu järelevalveasutuste määratud trahvidel (põhjendus 151). Kohtute jaoks on siduv määrus, kuid mitte käesolevad andmekaitseõukogu suunised.

Nagu kõik parandusmeetmed üldiselt, peaksid trahvid piisavalt vastama rikkumise laadile, raskusele ja tagajärgedele ning järelevalveasutused peavad hindama kõiki juhtumi asjaolusid järjepideval ja objektiivselt põhjendatud viisil. Tõhususe, proportsionaalsuse ja heidutavuse hindamine peab iga juhtumi puhul kajastama ka valitud parandusmeetmega taotletavat eesmärki, milleks on kas uuesti tagada eeskirjade täitmine või karistada ebaseaduslikku käitumist (või mõlemad).

Järelevalveasutused peavad tegema kindlaks „tõhusa, proportsionaalse ja heidutava“ parandusmeetme (artikli 83 lõige 1) nii riigisisestel juhtudel (artikkel 55) kui ka nendel juhtudel, mis hõlmavad isikuandmete piiriülest töötlemist (nagu on määratletud artikli 4 lõikes 23).

Käesolevates suunistes tunnistatakse, et riikide õigusaktides võib olla täitmise tagamise menetluse suhtes kehtestatud lisanõudeid, mida järelevalveasutused peavad järgima. Need võivad hõlmata näiteks aadressist teavitamist, vormi, märkuste esitamise tähtaegu, edasikaebamist, täitmise tagamist ja makseid³.

Sellised nõuded ei tohi aga tegelikkuses takistada tõhususe, proportsionaalsuse ja heidutavuse saavutamist.

Tõhususe, proportsionaalsuse ja heidutavuse täpsem määratlus koostatakse järelevalveasutuste väljakujunevate tavade (nii andmekaitse alal kui ka muudes reguleerivates valdkondades saadud kogemused) ning kõnealuste põhimõtete tõlgendamist käsitleva kohtupraktika põhjal.

Tõhusate, proportsionaalsete ja heidutavate trahvide määramiseks kasutab järelevalveasutus ettevõtja määratlust, mille Euroopa Liidu Kohus on esitanud seoses Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 101 ja 102 kohaldamisega, nimelt **mõistetakse** ettevõtja mõiste all majandusüksust, mille võivad moodustada ematettevõtja ja kõik asjaomased tüarettevõtjad. Kooskõlas ELi õiguse ja kohtupraktikaga⁴ tuleb mõista, et ettevõtja on majandusüksus, kes tegeleb kaubandus- või majandustegevusega, olenemata asjaomasest juriidilisest isikust (põhjendus 150).

---

3. Pädev asutus annab hinnangu „iga juhtumi puhul eraldi“.

Trahve võib määrata väga erinevate rikkumiste eest. Määruse artikliga 83 on ette nähtud ühtlustatud lähenemisviis lõigetes 4–6 sõnaselgelt loetletud kohustuste rikkumisega tegelemiseks. Liikmesriigi õiguse kohaselt võib artikli 83 kohaldamine olla laiendatud ka asjaomases liikmesriigis asutatud avaliku sektori asutustele ja organitele. Peale selle võib liikmesriigi õigusega olla lubatud või isegi antud volitused määrata trahve muude kui artikli 83 lõigetes 4–6 nimetatud sätete rikkumise eest.

Määruse kohaselt tuleb hinnata iga juhtumit eraldi⁵. Sellise individuaalse hindamise lähtepunkt on artikli 83 lõige 2. Selles lõikes on täpsustatud järgmine: „Otsustades igal konkreetsel juhul trahvi

---

³ Näiteks Iirimaa põhiseadusliku raamistiku ja andmekaitsealaste õigusaktide eelnõudega on ette nähtud, et enne karistus(t)e ulatuse hindamist tehakse rikkumise fakti enda kohta ametlik otsus, mis edastatakse kõikidele asjaomastele isikutele. Rikkumise fakti enda kohta tehtud otsust ei saa karistus(t)e ulatuse hindamise jooksul läbi vaadata.

⁴ Euroopa Kohtu praktikas on esitatud järgmine määratlus: „ettevõtja mõiste hõlmab iga üksust, kes tegeleb majandustegevusega, sõltumata selle üksuse õiguslikust vormist ja rahastamisviisist“ (kohtuasi Höfner ja Elsner, punkt 21, ECLI:EU:C:1991:161). Ettevõtjat tuleb „mõista kui [...] majandusüksust, ja seda isegi siis, kui õiguslikult koosneb see majandusüksus mitmest füüsilisest või juriidilisest isikust“ (kohtuasi Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio, punkt 40, ECLI:EU:C:2006:784).

⁵ Lisaks artiklis 83 esitatud kriteeriumide kohaldamisele tugevdavad sellise lähenemisviisi alust ka muud sätted, näiteks:

määramise ja selle suuruse üle, pööratakse asjakohast tähelepanu järgmisele...⁶. Sellest tulenevalt ja samuti kooskõlas põhjendusega 148⁶ on järelevalveasutusel kohustus valida kõige asjakohasem meede (asjakohasemad meetmed). Artikli 83 lõigetes 4–6 märgitud juhtudel **peab** selle valiku tegemisel kaaluma kõiki parandusmeetmeid, mis hõlmab asjakohase trahvi määramise kaalumist kas koos artikli 58 lõike 2 kohase parandusmeetmega või eraldi.

Trahvid on oluline vahend, mida järelevalveasutused peaksid asjakohastes olukordades kasutama. Järelevalveasutusi õhutatakse parandusmeetmete kasutamisel järgima läbimõeldud ja tasakaalustatud lähenemisviisi, et vastus rikkumisele oleks nii tõhus ja heidutav kui ka proportsionaalne. Eesmärk on mitte kasutada trahve viimase võimalusena ega hoiduda nende kehtestamisest, aga teisalt ka mitte kasutada neid sellisel viisil, mis kahandaks nende kui vahendi väärtust.

Kui andmekaitsekoostöö on selleks määruse artikli 65 kohaselt pädev, teeb ta siduva otsuse asutustevaheliste vaidluste kohta, mis on seotud eeskätt rikkumise olemasolu kindlaksmääramisega. Kui asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete põhjal kerkib küsimus parandusmeetme kooskõla kohta isikuandmete kaitse üldmäärusega, siis arutatakse andmekaitsekoostöö otsuses ka seda, kuidas on pädeva järelevalveasutuse otsuse eelnõus soovitatud trahvi puhul järgitud tõhususe, proportsionaalsuse ja heidutavuse põhimõtteid. Andmekaitsekoostöö suunised määruse artikli 65 kohaldamise kohta esitatakse eraldi, et täiendavalt täpsustada, mis liiki otsuseid andmekaitsekoostöö teeb.

---

4. Ühtlustatud lähenemisviis andmekaitse valdkonnas määratavatele trahvidele nõuab aktiivset koostööd ja teabe vahetamist järelevalveasutuste vahel.

Käesolevates suunistes tunnistatakse, et trahvide määramise õigus on teatavate riiklike järelevalveasutuste jaoks andmekaitse valdkonnas uus teema, mis tõstatab arvukaid küsimusi vahendite, korralduse ja menetluste kohta. Eelkõige võib otsused, milles järelevalveasutused teostavad neile antud volitusi trahve määrata, riigi kohtutesse edasi kaevata.

Ametliku ja mitteametliku teabevahetuse toetamiseks teevad järelevalveasutused määramises sätestatud koostöömehhanismide kaudu omavahel ja vajaduse korral Euroopa Komisjoniga koostööd, näiteks regulaarsete õpikodade kaudu. Selle koostöö puhul keskendutakse nende kogemustele ja tavadele trahvide määramise volituste kasutamisel, et saavutada lõppkokkuvõttes suurem järjepidevus.

-
- põhjendus 141: „Kaebuse esitamisele järgnev uurimine peaks toimuma ulatuses, mis on konkreetse juhtumi puhul vajalik, ning selle tulemust peaks olema võimalik kohtulikult kontrollida“;
  - põhjendus 129: „Järelevalveasutuste volitusi tuleks kasutada kooskõlas liidu ja liikmesriikide õiguses sätestatud asjakohaste menetluslike kaitsemeetmetega ning erapooletult, õiglaselt ja mõistliku aja jooksul. Eelkõige peaks meede olema asjakohane, vajalik ja proportsionaalne käesoleva määruse järgimise tagamise seisukohast, võttes arvesse iga üksikjuhtumi asjaolusid...“;
  - artikli 57 lõike 1 punkt f: „käsitleb andmesubjekti, asutuse, organisatsiooni või ühenduse poolt artikli 80 kohaselt esitatud kaebusi, uurib asjakohasel määral kaebuste sisu“.

⁶ „Käesoleva määruse eeskirjade täitmise tagamiseks tuleks käesoleva määruse igasuguse rikkumise eest määrata karistusi, sealhulgas trahve lisaks käesoleva määruse kohaselt järelevalveasutuse poolt kehtestatud asjakohastele meetmetele või nende asemel. Väiksema õigusrikkumise puhul või kui tõenäoliselt määratav trahv kujutaks endast füüsilise isiku jaoks ebaproportsionaalset koormust, võib trahvi asemel teha noomituse. Asjakohast tähelepanu tuleks aga pöörata rikkumise laadile, raskusele ja kestusele, rikkumise tahtlikkusele, tekitatud kahju leevendamiseks võetud meetmetele, vastutusastmele või asjakohastele eelnevatele rikkumistele, viisile, kuidas rikkumine sai järelevalveasutusele teatavaks, kooskõlale vastutava töötaja või volitatud töötaja suhtes võetud meetmetega, toimimishuendi järgimisele ning muudele raskendavatele või kergendavatele teguritele. Karistuste, sealhulgas trahvide määramise suhtes tuleks kooskõlas liidu õiguse üldpõhimõtete ja hartaga kohaldada asjakohaseid menetluslikke kaitsemeetmeid, sealhulgas tõhusat õiguskaitset ja nõuetekohast menetlust.“

Sellise ennetava teabevahetuse ja kõnealuste volituste kasutamise valdkonnas välja kujuneva kohtupraktika tagajärjel võidakse käesolevate suuniste põhimõtted või konkreetsed üksikasjad läbi vaadata.

III. Artikli 83 lõikes 2 täpsustatud hindamiskriteeriumid

Artikli 83 lõikes 2 on esitatud loetelu kriteeriumidest, mille kasutamist eeldatakse järelevalveasutustelt nii trahvi määramise vajaduse kui ka trahvi summa hindamisel. Selles ei soovitata samade kriteeriumide korduvat hindamist, vaid sellist hindamist, milles võetakse arvesse iga konkreetse juhtumi kõiki asjaolusid, nagu on ette nähtud artikliga 83⁷.

Hindamise esimeses etapis tehtud järeldusi võib kasutada teises etapis, mis käsitleb trahvi suurust, vältides seeläbi vajadust tugineda hindamisel kaks korda ühtedele ja samadele kriteeriumidele.

Käesolevas jaos esitatakse järelevalveasutustele suuniseid selle kohta, kuidas tõlgendada juhtumi individuaalseid üksikasju, võttes arvesse artikli 83 lõikes 2 toodud kriteeriume.

a) rikkumise laad, raskus ja kestus

Peaaegu kõik vastutavate töötajate ja volitatud töötajate määrusest tulenevad kohustused on artikli 83 lõigete 4–6 sätetes liigitatud nende **laadi** järgi. Määruses on kehtestatud trahvidele kaks erinevat maksimumsummat (10 ja 20 miljonit eurot) ja seega juba osutatud, et määruse teatavate sätete rikkumine võib olla tõsisem kui muude sätete rikkumine. Hinnates artikli 83 lõikes 2 sätestatud üldiste kriteeriumide põhjal juhtumi asjaolusid, võib pädev järelevalveasutus aga otsustada, et konkreetset juhul on suurem või väiksem vajadus vastata parandusmeetmega trahvi vormis. Kui ainsaks parandusmeetmeks või üheks mitmest asjakohasest parandusmeetmest on valitud trahv, siis kasutatakse määrusega (artikli 83 lõigetes 4–6) kehtestatud mitmetasandilist süsteemi, et teha kindlaks maksimaalne trahv, mida saab vastavalt kõnealuse rikkumise laadile määrata.

Põhjenduses 148 on võetud kasutusele mõiste „väiksemad õigusrikkumised“. Selliste rikkumiste puhul võib olla tegemist ühe või mitme artikli 83 lõikes 4 või 5 loetletud määruse sätte rikkumisega. Artikli 83 lõikes 2 esitatud kriteeriumide hindamise tulemusel võib järelevalveasutus aga jõuda seisukohale, et juhtumi konkreetseid asjaolusid arvesse võttes ei kujuta rikkumine näiteks suurt riski asjaomaste andmesubjektide õigustele ega mõjuta kõnealuse kohustuse sisu. Sellistel juhtudel võib asendada trahvi noomitusega (kuid mitte alati).

Põhjendus 148 ei sisalda järelevalveasutuste kohustust väiksema õigusrikkumise korral alati trahv noomitusega asendada („võib trahvi asemel teha noomituse“), vaid pigem on tegemist võimalusega, mida saab kasutada pärast juhtumi kõikide asjaolude konkreetset hindamist.

Põhjendusega 148 antakse samasugune võimalus asendada trahv noomitusega juhul, kui vastutav töötaja on füüsiline isik ja tõenäoliselt määratav trahv kujutaks endast ebaproportsionaalset koormust. Lähtepunktina peab järelevalveasutus hindama, kas juhtumi asjaolusid arvesse võttes on vaja trahv määrata. Kui ta otsustab trahvi määramise poolt, peab järelevalveasutus hindama ka seda, kas määratav trahv kujutaks füüsilise isiku jaoks ebaproportsionaalset koormust.

Määruses ei ole konkreetsetele rikkumistele kindlat hinda määratud, vaid seatud on üksnes ülempiir (maksimumsumma). See võib osutada, et võrreldes artikli 83 lõikes 5 sätestatud kohustustega on artikli 83 lõikes 4 loetletud kohustuste rikkumise raskusaste madalam. Tõhus, proportsionaalne ja heidutav vastus artikli 83 lõike 5 rikkumisele sõltub aga juhtumi asjaoludest.

Tuleb tähele panna, et määruse rikkumised, mis võivad oma laadilt kuuluda artikli 83 lõikes 4 sätestatud kategooriasse „kuni 10 miljonit eurot või kuni 2 % ülemaailmsest aastasest kogukäibest“, võivad teatavatel asjaoludel lõpuks liigituda kõrgema tasandi kategooriasse (20 miljonit eurot). Selline olukord võib tõenäoliselt esineda siis, kui asjaomaseid rikkumisi on varem käsitletud

---

⁷ Mõnes riigis kehtivatest põhiseaduslikest nõuetest tulenevate riiklike menefluseeskirjade tõttu võib kohaldatava karistuse hindamine toimuda eraldi pärast selle hindamist, kas rikkumine on toimunud. Seepärast võib see sellistes riikides piirata juhtiva järelevalveasutuse tehtud otsuse eelnõu sisu ja üksikasjalikkust.

järelevalveasutuse korralduses,⁸ mida vastutav töötaja või volitatud töötaja ei ole täitnud⁹ (artikli 83 lõige 6). Seda hinnangut võivad praktikas mõjutada riigi õigusaktide sätted¹⁰. Rikkumise laad, aga ka selle „[ulatus või eesmärk], samuti mõjutatud andmesubjektide hulk ja neile tekitatud kahju [suurus]“ näitavad rikkumise **raskust**. Kui ühe konkreetse juhtumi puhul on toime pandud mitu erinevat rikkumist, siis tähendab see seda, et järelevalveasutus saab kohaldada trahve tasemel, mis on tõhus, proportsionaalne ja heidutav kõige raskema rikkumise seisukohast. Seega, kui on avastatud artiklite 8 ja 12 rikkumine, võib järelevalveasutusel olla võimalik kohaldada neid artikli 83 lõikes 5 sätestatud parandusmeetmeid, mis vastavad raskeima rikkumise kategooriale (artikkel 12). Praeguses etapis jäävad täpsemad üksikasjad väljapoole käesolevate suuniste käsitusala (kuna üksikasjalikele arvutustele keskendutakse suuniste võimalikus järgmises etapis).

Alljärgnevaid tegureid tuleb hinnata üheskoos, näiteks andmesubjektide arvu koos neile avalduva võimaliku mõjuga.

Hinnata tuleb asjaomaste andmesubjektide **arvu**, et teha kindlaks, kas tegemist on üksikjuhtumiga või näitab see süstemaatilisemat rikkumist või seda, et kehtestatud ei ole piisavat korda. Sellega ei taheta öelda, et üksikjuhtumite puhul ei tuleks nõuete täitmist tagada, sest üksikjuhtum võib siiski mõjutada paljusid andmesubjekte. Sõltuvalt juhtumi asjaoludest võib see olla seotud näiteks asjaomases andmebaasis sisalduvate registreerijate koguarvuga, teenuse kasutajate arvuga, klientide arvuga või riigi elanikkonnaga, kui see on asjakohane.

Samuti tuleb hinnata töötlemise **eesmärki**. Artikli 29 tööühma arvamuses eesmärgi piirangu kohta¹¹ on varem analüüsitud selle põhimõtte kahte alustala andmekaitsealastes õigusaktides: eesmärgi määramist ja eesmärgipärasest kasutamisest. Hinnates töötlemise eesmärki artikli 83 lõike 2 kontekstis, peaksid järelevalveasutused kontrollima, mil määral järgitakse töötlemisel selle põhimõtte kahte

---

⁸ Korraldused, mis on ära toodud artikli 58 lõikes 2, on järgmised:

- korraldus, et vastutav töötaja või volitatud töötaja rahuldaks andmesubjekti taotlused seoses tema käesoleva määruse kohaste õiguste kasutamisega;
- korraldus, et vastutav töötaja või volitatud töötaja viiks asjakohasel juhul isikuandmete töötlemise toimingud teatud viisil ja teatud aja jooksul vastavusse käesoleva määruse sätetega;
- korraldus, et vastutav töötaja teavitaks andmesubjekti tema isikuandmetega seotud rikkumisest;
- kehtestada ajutine või alaline isikuandmete töötlemise piirang, sealhulgas töötlemiskeeld;
- korraldus isikuandmeid parandada või need kustutada või isikuandmete töötlemist piirata artiklite 16, 17 ja 18 alusel ning teavitada nimetatud meetmetest vastuvõtjaid, kellele isikuandmed on artikli 17 lõike 2 ja artikli 19 kohaselt avaldatud;
- korraldus sertifitseerimisasutusele võtta tagasi artiklite 42 ja 43 alusel väljastatud sertifikaat või korraldus sertifitseerimisasutusele jätta sertifikaat väljastamata, kui sertifitseerimise nõuded ei ole täidetud või ei ole enam täidetud;
- korraldus peatada kolmandas riigis asuvale vastuvõtjale või rahvusvahelisele organisatsioonile suunatud andmevoog.

⁹ Artikli 83 lõike 6 kohaldamisel tuleb tingimata arvesse võtta menetlust käsitlevaid riiklikke õigusakte. Riigi õigusega määratakse kindlaks, kuidas korraldus tuleb anda, kuidas sellest teavitatakse, mis hetkest see jõustub ja kas on ette nähtud üleminekuperiood nõuete täitmise saavutamiseks. Eelkõige tuleks arvesse võtta korralduse täidetavuse edasikaebamise mõju.

¹⁰ Piiranguid käsitlevate kohustuslike sätete mõjul võib juhtuda, et järelevalveasutuse eelmist korraldust ei pruugita sellise eelmise korralduse andmisest möödunud aja tõttu enam arvesse võtta. Mõnes jurisdiktsioonis on eeskirjadega nõutud, et pärast korralduse aegumistähtaja möödumist ei saa artikli 83 lõike 6 alusel enam määrata trahvi asjaomase korralduse täitmata jätmise eest. Iga järelevalveasutus igas jurisdiktsioonis peab ise kindlaks tegema, kuidas see neid mõjutab.

¹¹ WP 203, arvamus 03/2013 eesmärgi piirangu kohta, kättesaadav aadressil http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp203_en.pdf.

põhielementi¹². Teatavates olukordades võib järelevalveasutus pidada vajalikuks hõlmata artikli 83 lõike 2 analüüsi ka põhjalikum analüüs töötlemise eesmärgi enda kohta.

Kui andmesubjektid on kandnud **kahju**, siis tuleb arvestada kahju suurust. Isikuandmete töötlemine võib ohustada üksikisiku õigusi ja vabadusi, nagu on kirjeldatud põhjenduses 75:

„Erineva tõenäosuse ja tõsidusega ohud füüsiliste isikute õigustele ja vabadustele võivad tuleneda isikuandmete töötlemisest, mille tulemusel võib tekkida füüsiline, materiaalne või mittemateriaalne kahju, eelkõige juhtudel, kui töötlemine võib põhjustada diskrimineerimist, identiteedivargust või -pettust, rahalist kahju, maine kahjustamist, ametisaladusega kaitstud isikuandmete konfidentsiaalsuse kadu, pseudonümiseerimise loata tühistamist või mõnda muud tõsist majanduslikku või sotsiaalset kahju; kui andmesubjektid võivad jääda ilma oma õigustest ja vabadustest või kontrollist oma isikuandmete üle; kui töödeldakse isikuandmeid, mis paljastavad rassilist ja etnilist päritolu, poliitilisi vaateid, religioosseid või filosoofilisi veendumusi ning ametiühingusse kuulumist, samuti geneetilisi andmeid, andmeid tervise, seksuaalelu ning süüteoasjades süüdimõistvate kohtuotsuste ja süütegude ning nendega seotud turvameetmete kohta; kui hinnatakse isiklike aspekte, eelkõige töötulemuste, majandusliku olukorra, tervise, isiklike eelistuste või huvide, usaldusväärsuse või käitumise, asukoha või liikumisega seotud aspektide analüüsimisel või prognoosimisel, et luua või kasutada isiklike profiile; kui töödeldakse kaitsetute füüsiliste isikute, eriti laste isikuandmeid; kui töötlemine hõlmab suurt hulka isikuandmeid ning mõjutab paljusid andmesubjekte.“

Kui määruse rikkumise tõttu on kantud või tõenäoliselt kantakse kahju, peaks järelevalveasutus seda parandusmeetme valimisel arvesse võtma, kuigi järelevalveasutus ise ei ole pädev määrama kantud kahju eest konkreetset hüvitist.

Trahvi määramine ei sõltu sellest, kas järelevalveasutus suudab teha kindlaks põhjusliku seose rikkumise ja materiaalse kahju vahel (vt näiteks artikli 83 lõige 6).

Rikkumise **kestus** võib näidata näiteks:

- a) vastutava töötleja tahtlikku käitumist;
- b) suutmatust võtta asjakohaseid ennetusmeetmeid või
- c) suutmatust kehtestada nõutavad tehnilised ja korralduslikud meetmed.

b) kas rikkumine pandi toime tahtlikult või hooletusest

Üldiselt hõlmab tahtlikkus nii teadlikkust rikkumise tunnustest kui ka nendega seotud kavatsust, samas kui mittetahtlik tähendab seda, et rikkumist ei tahetud põhjustada, kuigi vastutav töötleja või volitatud töötleja rikkus õigusaktidega nõutavat hoolsuskohustust.

Tavaliselt tunnistatakse, et tahtlikud rikkumised, mis näitavad lugupidamatust õigusnormide vastu, on tõsisemad kui mittetahtlikud rikkumised ja võivad seega tõenäolisemalt õigustada trahvi kohaldamist. Asjakohased järeldused tahtlikkuse või hooletuse kohta põhinevad käitumise objektiivsete elementide kindlakstegemisel, tuginedes juhtumi asjaoludele. Peale selle kirjeldavad väljakujunev kohtupraktika ja tavad määruse kohaldamisega seotud andmekaitse valdkonnas asjaolusid, mis osutavad selgematele künnete selle hindamisel, kas rikkumine oli tahtlik.

Tahtlikele rikkumistele osutavad asjaolud võivad olla ebaseaduslik töötlemine, milleks on antud sõnaselge luba vastutava töötleja kõrgema juhtkonna tasandil või mis toimub hoolimata

---

¹² Vt ka WP 217, arvamus 06/2014 andmete vastutava töötleja õigustatud huvide mõiste kohta direktiivi 95/46/EÜ artikli 7 tähenduses, lk 24, seoses küsimusega „Mis muudab huvi õigustatuks või mitteõigustatuks?“.

andmekaitseametniku nõuannetest või eirates kehtivaid tegevuspõhimõtteid, näiteks hankides ja töödeldes konkurendi töötajate andmeid kavatsusega konkurent turul halba valgusesse seada.

Muud asjakohased näited võivad olla:

- isikuandmete muutmine, et luua eksitav (positiivne) mulje eesmärkide täitmisest – seda on ette tulnud haiglate ooteaegadega seotud eesmärkide puhul;
- isikuandmetega kauplemine turundamise eesmärgil, st andmete müümine vabatahtlikult esitatud andmetena, küsimata või eirates andmesubjektide arvamust selle kohta, kuidas nende andmeid tuleks kasutada.

Hooletusele võivad osutada muud asjaolud, nagu kehtivate tegevuspõhimõtetega tutvumata jätmine ja nende mitte järgimine, inimlik eksimus, avaldatud teabes sisalduvate isikuandmete kontrollimata jätmine, suutmatus kohaldada õigeaegselt tehnilisi uuendusi, tegevuspõhimõtete vastuvõtmata jätmine (erinevalt lihtsalt nende kohaldamata jätmisest).

Ettevõtjad peaksid vastutama selle eest, et nad tagavad struktuurid ja ressursid, mis on nende äritegevuse laadi ja keerukuse puhul piisavad. Seega ei saa vastutavad töötajad ja volitatud töötajad õigustada andmekaitsealaste õigusaktide rikkumist, tuginedes väitele, et ressursid ei ole piisavad. Määruse kohaselt järgitakse töötlemistoimingute korralduses ja dokumenteerimises riskipõhist lähenemisviisi.

On n-ö halle alasid, mis mõjutavad otsuse tegemist selle kohta, kas kehtestada parandusmeetmeid või mitte, ning asutusel võib olla vaja viia läbi põhjalikum uurimine juhtumi asjaolude kindlakstegemiseks ja selle tagamiseks, et iga üksikjuhtumi konkreetseid asjaolusid on piisavalt arvesse võetud.

c) vastutava töötaja või volitatud töötaja poolt võetud meetmed andmesubjektide kantava kahju leevendamiseks

Vastutavatel töötajatel ja volitatud töötajatel on kohustus rakendada tehnilisi ja korralduslikke meetmeid ohule vastava turvalisuse taseme tagamiseks, koostada andmekaitsealaseid mõjuhinnanguid ning leevendada isikuandmete töötlemisest üksikisikute õigustele ja vabadustele tulenevaid ohte. Kui aga on toimunud rikkumine ja andmesubjekt on kandnud kahju, peaks vastutav isik tegema kõik endast oleneva, et vähendada rikkumise tagajärgi asjaomas(t)ele isiku(te)le. Järelevalveasutus võtab sellist vastutustundlikku käitumist (või selle puudumist) arvesse parandusmeetme(te) valikul, aga ka konkreetsel juhul määratava karistuse arvutamisel.

Kuigi raskendavad ja kergendavad tegurid on eriti sobilikud selleks, et viia trahvi summa täpsemalt vastavusse juhtumi konkreetsete asjaoludega, ei tohiks alahinnata nende rolli asjakohase parandusmeetme valikul. Nendel juhtudel, kui järelevalveasutusel esineb muudel kriteeriumidel põhineva hindamise tulemusel jätkuvalt kahtlusi seoses trahvi asjakohasusega kas eraldiseisva parandusmeetmena või koos muude artikli 58 kohaste meetmetega, võivad sellised raskendavad või kergendavad asjaolud aidata valida kõige sobilikumad meetmed, kallutades kaalukausi selliste meetmete poole, mis on asjaomase juhtumi puhul kõige tõhusamad, proportsionaalsemad ja heidutavamad.

Selle sättega hinnatakse vastutava töötaja vastutuse taset pärast rikkumise toimumist. See võib hõlmata juhtumeid, mil vastutav töötaja või volitatud töötaja ei ole ilmselgelt järginud vastutustundetut või hoolimatut lähenemisviisi, vaid on pärast rikkumisest teadlikuks saamist teinud kõik endast oleneva oma tegevuse parandamiseks.

Järelevalveasutuste regulatiivsed kogemused direktiivi 95/46/EÜ alusel on varem näidanud, et võib olla asjakohane olla teataval määral paindlik nende vastutavate töötajate või volitatud töötajate suhtes, kes on oma rikkumist tunnistanud ja võtnud vastutuse oma tegevuse mõju parandamiseks või

piiramiseks. See võib hõlmata näiteks järgmisi näiteid (kuigi kõikidel juhtudel ei kaasne sellega paindlikumat lähenemisviisi):

- ühenduse võtmine teiste vastutavate töötlejate või volitatud töötlejatega, kes võisid osaleda laiendatud töötlemises, näiteks kui teatavaid andmeid on ekslikult jagatud kolmandate isikutega;
- vastutava töötleja või volitatud töötleja poolt õigeaegselt võetud meetmed, et rikkumine ei jätkuks või laieneks sellisele tasemele või sellisesse etappi, mille puhul sel oleks olnud palju tõsisem mõju kui tegelikult oli.

d) vastutava töötleja või volitatud töötleja vastutuse aste, võttes arvesse nende poolt artiklite 25 ja 32 kohaselt võetud tehnilisi ja korralduslikke meetmeid

Määrusega on kehtestatud vastutava töötleja vastutus palju kõrgemal tasemel kui EÜ andmekaitseDirektiiviga 95/46/EÜ.

Asjakohase parandusmeetme kohaldamise kontekstis hinnatuna võib vastutava töötleja või volitatud töötleja vastutusaste hõlmata järgmist.

- Kas vastutav töötleja on rakendanud tehnilisi meetmeid, mille puhul järgitakse lõimitud andmekaitse või vaikimisi andmekaitse põhimõtteid (artikkel 25)?
- Kas vastutav töötleja on rakendanud korralduslikke meetmeid, millega kohaldatakse lõimitud andmekaitse või vaikimisi andmekaitse põhimõtteid (artikkel 25) organisatsiooni kõikidel tasanditel?
- Kas vastutav töötleja või volitatud töötleja on taganud sobiliku turvalisuse taseme (artikkel 32)?
- Kas asjakohased andmekaitsealased korraldused/põhimõtted on teada ja kas neid kohaldatakse organisatsioonis asjakohasel juhtimistasandil (artikkel 24)?

Määruse artiklitega 25 ja 32 nõutakse, et vastutavad töötlejad võtaksid arvesse „teaduse ja tehnoloogia viimast arengut ja rakendamise kulusid ning töötlemise laadi, ulatust, konteksti ja eesmärgi, samuti töötlemisest tulenevaid füüsiliste isikute õigusi ja vabadusi ähvardavaid erineva tõenäosuse ja suurusega ohte“. Nende sätetega ei kehtestata mitte eesmärgi, vaid vahenditega seotud kohustused, st vastutav töötleja peab tegema vajalikud hinnangud ja jõudma asjakohastele järeldustele. Järelevalveasutus peab vastama küsimusele, mil määral tegi vastutav töötleja seda, mida temalt võib eeldada, pidades silmas töötlemise laadi, eesmärgi või ulatust ja arvestades talle määrusega pandud kohustusi.

Kõnealuses hinnangus tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta võimalikke parimaks tavaks peetavaid menetlusi või meetodeid, kui need on kehtestatud ja kohaldatavad. Oluline on arvestada nii majandusharu norme kui ka vastava valdkonna või kutseala toimimisjuhendeid. Tegevusjuhised võivad osutada sellele, mis on asjaomases valdkonnas tavapraktika, ning anda ülevaate töötlemisega seotud tüüpiliste turvalisusküsimuste lahendamise eri vahendite alaste teadmiste tasemest.

Kuigi üldiselt tuleks ideaaljuhul taotleda parima tava järgimist, tuleb vastutusastme hindamisel arvesse võtta iga üksikjuhtumi asjaolusid.

e) vastutava töötaja või volitatud töötaja eelnevad asjakohased rikkumised

Selle kriteeriumi eesmärk on hinnata rikkumise toime pannud üksuse varasemat käitumist. Järelevalveasutused peaksid arvesse võtma, et siinkohal võib hindamise ulatus olla üsna lai, sest määruse mis tahes liiki rikkumine, mis oma laadilt küll erineb rikkumisest, mida järelevalveasutus parajasti hindab, võib olla hindamise seisukohast asjakohane, sest see võib osutada ebapiisavate teadmiste või andmekaitseenormide eiramise üldisele tasemele.

Järelevalveasutus peaks hindama järgmist.

- Kas vastutav töötaja või volitatud töötaja on varem toime pannud sama rikkumise?
- Kas vastutav töötaja või volitatud töötaja on määrust samamoodi rikkunud (näiteks tulenevalt organisatsioonis kehtivate korralduste ebapiisavast teadmisest või ebapiisava riskihindamise tagajärjel, mitte vastates õigeaegselt andmesubjekti taotlustele, viivitades põhjendamatult taotlustele vastamisega jne)?

f) järelevalveasutusega tehtava koostöö määr rikkumise heastamiseks ja rikkumise võimaliku kahjuliku mõju leevendamiseks

Artikli 83 lõikes 2 on sätestatud, et otsuse tegemisel selle kohta, kas määrata trahv ja milline on trahvi summa, võidakse pöörata „asjakohast tähelepanu“ koostöö määrale. Määruses ei anta täpset vastust küsimusele, kuidas võtta arvesse vastutavate töötajate või volitatud töötajate jõupingutusi heastada rikkumine, mille järelevalveasutus on juba kindlaks teinud. Peale selle on selge, et tavaliselt kohaldatakse kriteeriume määratava trahvi suuruse arvutamisel.

Ent kui vastutava töötaja sekkumise tulemusel ei ilmnenud negatiivsed tagajärjed üksikisikute õigustele või neil oli piiratum mõju kui oleks võinud vastasel juhul olla, siis võib ka seda üksikjuhtumi puhul proportsionaalse parandusmeetme valikul arvesse võtta.

Üks näide juhtumi kohta, mil võib olla asjakohane kaaluda koostööd järelevalveasutusega, on järgmine.

- Kas üksus on konkreetse juhtumi puhul reageerinud uurimisetapis järelevalveasutuse taotlustele sellisel viisil, mille tulemusel on oluliselt piiratud mõju üksikisikute õigustele?

Samas ei ole asjakohane võtta täiendavalt arvesse koostööd, mida õigusaktidega juba nõutakse, näiteks kui üksus peab igal juhul võimaldama järelevalveasutusele auditite või kontrollide tegemiseks juurdepääsu oma valdustesse.

g) rikkumisest mõjutatud isikuandmete liigid

Mõned näited olulistest küsimustest, mida järelevalveasutusel võib olla vaja siinkohal esitada, kui see on juhtumi puhul asjakohane, on järgmised.

- Kas rikkumine on seotud määruse artiklis 9 või 10 sätestatud andmete eriliikide töötlemisega?
- Kas andmed on otseselt või kaudselt tuvastatavad?
- Kas töötlemine hõlmab andmeid, mille levitamine tekitaks üksikisikule vahetut kahju või kannatusi (mis jäävad väljapoole artiklis 9 või 10 täpsustatud kategooriat)?
- Kas andmed on vahetult kättesaadavad ja tehnoloogiliselt kaitsmata või on need krüpteeritud¹³?

---

¹³ Asjaolu, et rikkumine on seotud üksnes kaudselt tuvastatavate või isegi pseudonümiseeritud või krüpteeritud andmetega, ei tule alati käsitada täiendava leevendava tegurina. Selliste rikkumiste puhul võib muude kriteeriumide üldine hinnang teataval määral või selgelt osutada, et tuleks määrata trahvi.

h) millisel viisil sai järelevalveasutus rikkumisest teada, eelkõige kas vastutav töötleja või volitatud töötleja teatas rikkumisest ja millisel määral ta seda tegi

Järelevalveasutus võib saada rikkumisest teada uurimise, kaebuste, ajakirjanduses avaldatud artiklite, anonüümsete vihjete või vastutava töötleja poolse teatamise tulemusel. Määruse kohaselt on vastutaval töötlejal kohustus järelevalveasutust isikuandmete rikkumistest teatada. Kui vastutav töötleja üksnes täidab seda kohustust, siis ei saa kohustuse täitmist tõlgendada kergendava või leevendava tegurina. Samamoodi võib järelevalveasutus leida, et vastutav töötleja või volitatud töötleja, kes tegutses hoolimatult ja jättis rikkumisest teatamata või vähemalt ei teatanud rikkumise kõikidest üksikasjadest, sest ta ei suutnud rikkumise ulatust piisavalt hinnata, väärrib tõsisemat karistust, st tõenäoliselt ei liigitata seda väiksemaks õigusrikkumiseks.

i) kui asjaomase vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes on samas küsimuses varem võetud artikli 58 lõikes 2 osutatud meetmeid, siis nende meetmete järgimine

Vastutav töötleja või volitatud töötleja võib juba olla sattunud järelevalveasutuse tähelepanu alla, et jälgida temapoolset nõuete täitmist pärast varasemat rikkumist, ning kui andmekaitseametnikuga on suheldud, siis on seda tõenäoliselt tehtud tihedalt. Seepärast võtab järelevalveasutus arvesse varasemat suhtlemist.

Vastupidiselt punktis e esitatud kriteeriumile on selle kriteeriumi eesmärk üksnes järelevalveasutustele meelde tuletada, et nad pööraksid tähelepanu meetmetele, mille nad on ise sama vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes „samas küsimuses“ varem võtnud.

j) artikli 40 kohaste heakskiidetud toimejuhendite või artikli 42 kohaste heakskiidetud sertifitseerimismehhanismide järgimine

Järelevalveasutustel on kohustus jälgida „käesoleva määruse kohaldamist ja [tagada selle kohaldamine]“ (artikli 57 lõike 1 punkt a). Kooskõlas artikli 24 lõikega 3, artikli 28 lõikega 5 või artikli 32 lõikega 3 saab vastutav töötleja või volitatud töötleja kasutada heakskiidetud toimejuhendite järgimist nõuete täitmise tõendamiseks.

Määruse mõne sätte rikkumise korral võib heakskiidetud toimejuhendi järgimine osutada sellele, kui suur on vajadus, et järelevalveasutus sekkub tõhusa, proportsionaalse ja heidutava trahvi või muu parandusmeetmega. Kooskõlas artikli 40 lõikega 4 sisaldavad heakskiidetud toimejuhendid mehhanisme, mis võimaldavad järelevalvet teostaval asutusel teha kohustuslikku järelevalvet selle sätete järgimise üle.

Kui vastutav töötleja või volitatud töötleja on järginud heakskiidetud toimejuhendit, võib järelevalveasutusele piisata sellest, et juhendi haldamise eest vastutav kogukond võtab ise oma liikme suhtes asjakohaseid meetmeid, näiteks toimejuhendis endas sisalduvate järelevalve ja täitmise tagamise süsteemide kaudu. Seepärast võib järelevalveasutus leida, et sellised meetmed on konkreetse juhtumi puhul piisavalt tõhusad, proportsionaalsed või heidutavad, ilma et järelevalveasutus peaks ise täiendavaid meetmeid kehtestama. Kooskõlas artikli 41 lõike 2 punktiga c ja artikli 42 lõikega 4 võib nõuetele mittevastava käitumise karistamise teatavate vormide puhul kasutada järelevalvesüsteemi, sealhulgas peatada asjaomase vastutava töötleja või volitatud töötleja osalemise toimejuhendiga seotud kogukonnas või selle lõpetada. Sellest hoolimata ei mõjuta järelevalvet teostava asutuse volitused „pädeva järelevalveasutuse ülesandeid ja volitusi“, mis tähendab seda, et järelevalveasutusel ei ole kohustust eneseregulatsiooni süsteemi raames varem määratud karistusi arvesse võtta.

Samuti võib eneseregulatsiooni meetmete mittejärgimine näidata vastutava töötleja või volitatud töötleja hoolimatust või tahtlikku käitumist nõuete täitmata jätmisel.

k) juhtumi asjaolude suhtes kohaldatavad mis tahes muud raskendavad või kergendavad tegurid, näiteks rikkumisest otseselt või kaudselt saadud finantskasu või välditud kahju

See säte ise sisaldab näiteid selle kohta, milliseid muid elemente võib võtta arvesse otsuse tegemisel selle kohta, kas artikli 83 lõigetes 4–6 nimetatud sätete rikkumise eest on asjakohane määrata trahv.

Järelevalveasutuste jaoks võib olla eriti oluline teave rikkumise tulemusel saadud kasu kohta, sest rikkumisest saadud majanduslikku kasu ei saa hüvitada meetmetega, millel puudub rahaline element. Seega võib asjaolu, et vastutav töötleja on saanud määruse rikkumise eest kasu, selgelt näidata, et määrata tuleks trahv.

IV. Kokkuvõte

Eelmises jaos esitatud küsimuste kaalumise aitab järelevalveasutustel juhtumi oluliste asjaolude põhjal kindlaks teha need kriteeriumid, mis on kõige kasulikumad otsuse tegemisel selle kohta, kas lisaks muudele artiklis 58 nimetatud meetmetele või nende asemel tuleks määrata asjakohane trahv. Sellise hindamisega loodud konteksti arvesse võttes teeb järelevalveasutus kindlaks kõige tõhusama, proportsionaalsema ja heidutavama parandusmeetme rikkumisele vastamiseks.

Artiklis 58 on esitatud teatavad juhised selle kohta, milliseid meetmeid järelevalveasutus võib valida, sest parandusmeetmed iseenesest on oma laadilt erinevad ja eelkõige sobilikud erinevate eesmärkide saavutamiseks. Teatavaid artiklis 58 esitatud meetmeid võib isegi olla võimalik kumuleerida ja selle tulemusel võib regulatiivne meede koosneda rohkem kui ühest parandusmeetmest.

Alati ei ole vaja meedet mõne teise parandusmeetme kasutamise kaudu täiendada. Näiteks võib järelevalveasutuse sekkumine olla piisavalt tõhus ja heidutav üksnes trahvi määramise korral, võttes nõuetekohaselt arvesse seda, mis on asjaomase juhtumi puhul proportsionaalne.

Sisuliselt peavad ametiasutused kõikide nende käsutuses olevate meetmete kaudu taastama nõuetele vastavuse. Samuti peavad järelevalveasutused valima kõige asjakohasema võimaluse regulatiivseks tegevuseks. See võib näiteks hõlmata rahalisi karistusi (kui neid saab riiklikul tasandil kasutada).

Trahvide järjepidev kohaldamine kogu Euroopa Liidus on alles välja kujunemas. Järelevalveasutused peavad tegema koostööd ja võtma meetmeid, et järjepidevust pidevalt parandada. Seda on võimalik saavutada korrapärase teabevahetuse kaudu juhtumiuuringuid käsitlevatel seminaridel või muudel üritustel, mis võimaldavad võrrelda piirkondliku, riikliku ja piiriülese tasandi juhtumeid. Selle käimasoleva tegevuse toetamiseks soovitatakse luua andmekaitseõukogu asjakohase osaga seotud alaline alarühm.